

Med hensyn til det officielle Danmark, som hr. Erik Mortensen omtaler, står Energistyrelsen for myndighedsudøvelsen på de områder, der er foreskrevet i loven, og giver sine tilladelser i det omfang, der er fagligt belæg for det. Men når der er tale om at lave salgs- og eksportfremstød for produkter og produkttyper og systemer, er disse virksomheder jo lige så velkomne som alle andre til at gøre brug af Udenrigsministeriets Eksportråd og Udenrigstjenestens handelskanaler i øvrigt, og jeg er sikker på, at økonomi- og erhvervsministeren meget gerne medvirker til fremme af eksporten af disse produkter i forbindelse med internationale eksportfremstød. Den vej rundt skal disse virksomheder altså hverken have mere eller mindre end alle mulige andre, som er ude på eksportmarkederne med et produkt, der kan bidrage til at hjemtage valuta og højne beskæftigelsen i Danmark.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil bare ganske kort spørge, hvorfor det kan være, at hr. Erik Mortensen synes, at netop disse et, to, tre, fire, fem områder skal have disse specielle tilskud, der løber op i næsten 9 mio. kr. Hvorfor skal netop de områder have tilskud? Jeg tror, der sidder mange ude omkring i landet, der siger: Jamen vi har også et produkt, som vi gerne vil have typegodkendt, og vi må da også være berettiget til at få nogle tilskud. Jeg tror, det er en så ond cirkel, hr. Erik Mortensen sætter i gang her.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Hvis man ikke vil forstå, vil man nok pr. definition misforstå.

Selvfølgelig kan jeg ikke stå inde for og heller ikke på nogen måde anbefale, at dansk eksport generelt skulle leve af eller overleve på offentlig støtte, men det er jo slet ikke det, vi taler om her. Vi taler om et specielt område, som rent ancientismæssigt stadig har en meget, meget kort levetid. Derfor er der masser af børnesygdomme, der skal luges ud, og før vi kan gå ud og sælge produktet, er det altså stadig nødvendigt med subsidiering af udvikling og fremstilling, men i høj grad også med et kvalitetsmærke i den sidste ende, og det er det, vi taler om her. Det er ikke produktionsområdet generelt, som vi kender det i mange andre industrier.

Til fru Aase D. Madsen må jeg sige: Det er altså ikke mig, der har fremsat forslaget, og det er

ikke mig, der har udvalgt de punkter. Jeg kan da godt finde et par stykker mere, og jeg kan måske også pille et fra, men jeg må nok overlade til forslagsstillerne at svare på det.

Aase D. Madsen (DF):

Det er korrekt, at det er ikke hr. Erik Mortensen, der er forslagsstiller, men det lød, som om hr. Erik Mortensen var tilfreds med forslaget, så derfor tillod jeg mig at komme med min bemærkning.

Beslutningsforslaget indebærer, at der skal ydes statstilskud på ca. 9 mio. kr. om året til omkostningerne i forbindelse med typegodkendelse og kvalitetsordninger, og beløbet er specifikt øremærket til virksomheder, der fremstiller vindmøller, kedler og brændere til biobrændselsanlæg, solvarme- og solcelleanlæg. Dansk Folkepartis generelle holdning er, at dette medfører en form for selektiv erhvervsstøtte til de pågældende virksomheder. Kvalitets- og typegodkendelser er naturligvis en blåstempling, som øger produkternes afsætningsmuligheder både nationalt og internationalt, og det er positivt, men Dansk Folkeparti mener ikke, at erhvervsmæssige og kommercielle omkostninger af denne art berettiger til at modtage statsstøtte af en anselig størrelse hvert år.

Kl. 15.05

Det fremgår i øvrigt af beslutningsforslaget, at ca. 50 pct. af støttemidlerne, næsten 4 mio. kr. om året, skal øremærkes til de nye vindmøllenormer og standarder, som Forskningscenter Risø er i gang med at udvikle. I forvejen ligger vindmølleforskningen meget højt på Risøs prioriteringsliste, og ligeledes her ydes der jo stats-tilskud. Så mon ikke vi skal overlade det til vindmøllefabrikanterne selv at betale, hvis der skal foretages yderligere afprøvninger, godkendelser eller lignende af deres produkter?

Jeg mener i øvrigt, at der findes typegodkendelsesregler på dette område, og at vindmølleindustrien selv betaler for de omkostninger, der er forbundet hermed.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti er klar over, at Kyotoforpligtelserne medfører en stor global efterspørgsel efter avancerede miljøteknologier på kraftværks- og VE-området. I den forbindelse vil jeg nævne, at vi i Dansk Folkeparti er indstillet på at se på, om der kan skaffes flere midler i 2004 netop til udvikling af nye energiteknologier og de demonstrationsprojekter, som er helt afgørende for, at tekno-